כיצד מערימין. **אם זכר עולה.** מפרש בגמ' דלזקא נקט עולה דלא נחתא מקדושתיה אכל שלמים לא דנחתא מקדושתייהו ואם נקבה זכרי שלמים בגמרא פריך ונקבה מי קא קדשה בבכורה. כלומר וא"ל להתפיקה בקדושה[1] ומוקי לה בבהמת הקדש ואין לזלזו שיחול עולה קדושת האם ושל שלמים בקדושה אחרת וסיפא דילדה שני זכרים מוקי לה בבהמה דחולין ומ"כ מיירי רישא וסיפא בחולין ומציעתא בבהמת הקדש ותימה למורי הרמ"ר[2] למה לא תפק לאוקומי מציעתא בבהמת מולין הרי סיפא דבחולין איירי ואפ"ה אתפיק בזכרי שלמים ותירץ מפוס דבעי לאוקומי אכילד מערימין:

[1] **קסבר** רשב"ג **ולדות קדשים** בהוייתן הן קדושין. לפיכך אין קדושה חלה על טומטו' ואנדרוגינו' שהרי קודש שתחול קדושת האם עליהם היו כבר בעלי מומין לפיכך אין קדושת האם חלה עליהם וגם בקדושת פה לא קדשי כיון שהן בעלי מומין ואין דעתו על בעלי מומין דאי קסבר ממעי אמן הן קדושין אם כן נחתא קדושת האם עליהם משעה [2] שנמלא ונעדין לא היו בעלי מומין שהרי בבהמת הקדש מוקמי' [3]לה דאי ממעי אמן הן קדושין לא חיילא קדושת הפה עליהם והוי בקדושת האם ומטוויה דאם וא"ת מגלן דטעמא דרשב"ג משום דקסבר בהוייתן הן קדושין דלמא טעמא דרשב"ג משום דאין דעת המקדיש כי אם לזכר ודאי ולנקבה ודאית כדאיתא ריש פרק מי שמת (נ"ב דף קמ:) וי"ל דמוכח שפיר דקסבר בהוייתן הן קדושין דאי טעמא משום דאין דעת המקדיש כ"א לודאי מ"מ מקדש בקדושת האם עליהם [4] וקאמר דאין קדושה חלה עליהם כלל וא"ת ברב חסדא דאמר בבכורות פ' על אלו מומין (דף מא:) [5]דטומטום ואנדרוגינוס לא במקדש ולא במדינה רבי שמעאל אומר אין לך מום גדול מזה ומכ"מ אינו בכור [6] וגנז ונעבד וקאמר בגמרא עלה אמר רב חסדא מחלוקת באנדרוגינוס אבל בטומטום ד"ה שפיקא וקדושה מספקא ושחטינו ולאחר שחיטה מנבלת אם זכר הוא או נקבה ואמאי קאמר רשב"ג דאין קדושה חלה עליהם וי"ל דלרב חסדא הכי נמי קדושה חלה על טומטום והא דקאמר אין קדושה היינו קדושת הפה דאין דעתו כ"א לזכר ודאי או לנקבה ודאית כדאיתא פרק מי שמת (נ"ב דף קמ:) והא דקאמר הש"ס דאי ממעי אמן הן קדושין הא תפסתיהו קדושת אימיה לא אתיא כרב חסדא ופ"ת הכא דלמ"ד דאין קדושת הגוף חלה מלה עליהם (נדה דף מ:) מתריץ קרא עליהו דאם[7] עלו ירדו אותו אדם אי אמ"ד בהוייתן הן קדושים ולמה לי קרא מאחר דדייקינן להו בכעלי מומין דאין קדושת הגוף חלה עליהם הכי הוא דאם לא